

rebellatio, onis. subs. f. ETYM rebellare. [FREQ minima 5^{indicia} 0,37 /d.c.m.] uocabulum scriptis litterariis narrando (historiae) aptum, prosa, usibus mediis. ¶ contra dominatorem impugnatio • rebelión, revuelta o insurrección [HYPER inimicitia SIM → rebellio] 30 VAL MAX 7.3.ext.9. cum Tusculani ... crebris rebellionibus meruissent ut eorum urbem funditus Romani euertere uellent. 116 TAC Ann 14.31. commotis ad rebellionem Trinouantibus. 400 AUG c. Faust 16.87. Hoc ad uos multum est, qui Dei uestri requiem rebellionem gentis tenebrarum perhibetis excussam, et hostium repentino impetu perturbatam.